

Родители:
Какво да
направим за
децата си?

страница 10

ОБЩЕСТВО

Четвъртък, 30 март 2006 г.

Страница 9

Детската писателка Елс де Хрун – еврорудшанинът на Сидеров

Атака черпи от парите на незаконно забогателите

Имотите на Симеон трябва да се отнемат, защото аристокрацията и номенклатурата са неща от миналото

Елс де Хрун (с моминско име Ели Коувенхобен) е родена на 23 декември 1949 година в холандския град Хага. Там баща ѝ държи малък магазин за велосипеди. Обича да разказва на съседските деца фантастични истории за далечната страна, в която уж е родена. На 8 години написва първия си разказ. Родителите ѝ се местят в южната част на Холандия, когато Ели е на 13 години. Запознава се с бъдещия си съпруг, докато следва френска филология в Тилбург. Започва да пише кратки разкази за деца, докато работи като учителка в продължение на пет години. Става редактор на седмична оубрика, в която публикува интервюта с деца в най-големия холандски вестник „Algemeen Dagblad“. За тях

Де Хрун получава награда от холандската кралица Беатрикс.

Елс де Хрун прекарва известно време в протестантските и римокатолическите щабквартири в столицата на Северна Ирландия Белфаст, за да напише книгата „Деца на отсрещната страна“.

„Година на доброто дете“ от Елс де Хрун и руснака Едуард Успенски се появява година след посещението на холандката в Москва през 1984 година. През 1988-а тя получава приз за най-добра книга „Аркадий Гайдар“ по време на правителството на Горбачов.

„Историята на Барбара“ е друго произведение на Де Хрун, което се разпродава в едномилionen тираж, а по-късно е направен и филм по

него. Постепенно Де Хрун започва да пише романи, сюжетите в които се развиват на Балканите. Тя посещава Косово, Босна, Албания, живее две седмици в пловдивския квартал „Столипиново“. „Денят на последната овца“, „Без покрив в Босна“, „Хиляда години бързано“, „Бяла врана, черна овца“ са книги, които засягат човешките и междупоколенчески отношения в бившите комунистически страни.

„Без покрив в Босна“ взема награди в Англия и Швейцария и е преведена на английски, френски, немски, испански и датски.

До края на 2006 година ще излезе романът на Де Хрун „Фатални сестри“. В него се разказва за холандец в неправителствена организация,

който е с много нисък морал. Съпругата му разбира за сериозни корупционни схеми на Балканите, докато се опитва да намери причината за неговите проблеми.

1.7 милиона копия от книгите на Елс де Хрун са продадени в различни държави, а 19 от творбите ѝ са преведени на 10 езика. Тя е написала над 45 произведения. Въпреки това Де Хрун казва, че с книги трудно можеш да се издържиш в Европа.

В момента Елс де Хрун е депутат от Францията на Зелените в Европейския парламент. Тя е в България като член на съвместния парламентарен комитет между европейския парламент и българското Народно събрание, който заседава днес.

най-ки този монумент, си мисля, че Атака-това не е България. Тя използва фрустрацията от проблемите на хората, но не може да посочи изход и да намери правилните решения.

— Това ли беше първото нещо, което привляче вниманието ви към партия Атака?

— Аз внимателно наблюдавах предизборната кампания в България. Впечатли ме надпис „Bulgaria for sale“ на фона на страната ви, покри-

са с феодализма. Получавахте на двориците от Симеон Саксбургготски е нещо от миналото, което го е имало и при феодализма и комунистическия строй, но е било привилегия на тесен кръг били от аристокрацията или от номенклатурата.

— Смятате ли, че Симеон Саксбургготски се е върнал в България, за да си вземе имотите?

— Аз, доколкото знам, Симеон Саксбургготски е живял в добри условия в Испания. Знаем, че той е бил поканен да се върне в България, тъй като е имало надежди, че ще се бори с корупцията. Най-важн тук обаче той не само, че не е направил нищо срещу корупцията, а даже започва да ѝ съдейства.

— Не смятате ли, че с кризата в ИДСВ, което може да настъпи при евентуално отнемане на имотите на паря, се алиат още гласове в партия Атака?

— На мен ми е тъжно, че днешните български политици не са достатъчно силни, за да обявят на хората, че Атака няма решение на проблемите. Четох какво предлага Атака и видях какви са техните програми. Например Атака казва, че приватизацията е станала по един бърз и несправедлив начин. В този случай те имат право, но какво решение предлагат? Същевременно Атака работят заедно и получават покврата от хора, които са станали богати именно от тази приватизация.

— Кои са тези хора?

— Това са хората от бившата Държавна сигурност. Например Димитър Иванов, бивш шеф на Шести отел в Шесто управление на Държавна сигурност. Като собственик на вестник „Земя“

той беше предоставил на Волен

Сидеров ведъж седмично в продължение на 40 седмици да пише каквото си иска на половин или цола страница във вестника му. Телевизия

„Скат“, вестник „Атака“ поддържането на уеб-страница струват много скъпо. Един журналист като Волен Сидеров може да си позволи всичко това, някой трябва да го финансира. Сега се появяват и други такива движения като Атака. Те критикуват хората, от които всъщност са подкрепени

— Смятате ли, че правителството прав достатъчно, за да не се задържа предпазната клауза в България?

— Не, не правят достатъчно. Те биха могли да правят много повече. Например трябва да се отворят архивите на ДС – всички източни страни с изключение на България го направиха. Трябваше да стане ясно кой за какво е бил отговорен. Хиграта игра на хората от Атака е, че те, от една страна, казват приватизацията беше лошо направена, а от друга страна, се възползват от подкрепата на хора

забогатели на тази приватизация.

Ако архивите бяха отворени хората и обществото цяло да разберат това и такива игри нямаше да има. Най-важното е, че много се приказва, а малко се върши

— Как ще коментирате протестите на студентите във Франция, които прераснаха в обща стачка на французите?

— Мисля, че Франция много дълго време подценяваше проблема с тежкото положение на младите хора в предградията. Става дума за младежи, които имат голяма енергия и искат да работят, но няма къде и в един момент се стига до такава експлозия. Политиците във Франция не реагираха навреме-те отдавна трябва да видят проблема. Съмнявам се, че Ширак и днешните френски политици могат да решат проблема, защото те са загубили кредита на доверие. Вероятно трябва да дойдат избори и чрез тях – нови политики

Елс де Хрун

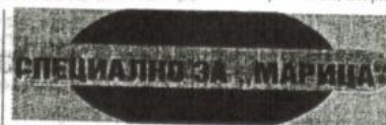
Интервю на Веселина БОНЕВА

— Госпожо Де Хрун, каква е вероятността на България да бъде наложена предпазна клауза, месец преди да излезе доклада на еврокомисаря Оаш Рен?

— Мисля, че ще има предпазна клауза и ще се поставят още условия на България. Изключително важни са борбата с корупцията, приемането на новите закони в областта на правосъдието и проблемите с несъзнаването на човешките права. Времето, което остава, няма да е достатъчно да се уредят тези неща. Ясно е, че реформите не могат да станат изведъж, но България трябва да покаже на Европейската комисия, че има готовност за тези реформи.

— Вие сте известна като противник на партия Атака. Не считате ли, че след спускането на предпазната клауза ще се увеличи недоволството на българския народ, което пък ще гледе още гласове в Атака?

— Сега не имаме в Европейския парламент господин Лъо Пен. Той не е човек, който отрича Холокоста, но казва, че това, което се говори за него, е преувеличено. Въ-

реки това той е много изолиран в парламента. Останалите евродепутати са в съседни офиси, а кабинетът на Лъо Пен е в съвсем друга сграда.

— Защо?

— Не зная. Той няма собствена група в парламента и смятам, че е изолиран, заради неговото болно мислене. Сега идва един човек-господин Волен Сидеров и казва, че Холокоста е една лъжа, не е имало Холокост. Той е писал това и в своите книги и статии. В много страни в Европа отричането на Холокоста

се третира като лъжа и престъпление.

за което човек може да бъде затворен. По пътя, идвайки насам, видях монумента, който пловдивските евреи са издигнали в знак на благодарност към владиката и гражданите на Пловдив затова, че са спасени от депортирането им в лагерите на смъртта през 1943 година. Наблюда-

MARICA
30.03.2006